

Sygn. akt I PZ 10/10

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Beata Gudowska

w sprawie z powództwa R. M.

przeciwko Pracownicemu Ośrodkowi Maszynowemu w A. Spółce z o. o.

o zapłatę odszkodowania z tytułu wypowiedzenia umowy o pracę i sprostowanie świadectwa pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 18 maja 2010 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S.

z dnia 2 marca 2010 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 2 marca 2005 r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S. w sprawie z powództwa R. M. przeciwko Pracownicemu Ośrodkowi Maszynowemu w A., sp. z o.o. przyznał ustanowionemu z urzędu – jako pełnomocnik powoda – adwokatowi J. S. wynagrodzenie za sporządzenie opinii prawnej o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku tego Sądu z dnia 23 grudnia 2009 r. w kwocie wynikającej z § 6 kpt. 5, 13 ust. 4 kpt. 2, 12 ust. 1 kpt. 2 i § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

S. M., matka powoda, będąca jego pełnomocnikiem w sprawie, wniosła przeciwko temu postanowieniu zarzuty ujęte w piśmie nazwanym „zażaleniem”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zasada ta nie ma zastosowania wyłącznie w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat lub radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (§ 2).

Gdy jest oczywiste, że wnosząca nie ma przymiotów opisanych w art. 87¹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 373 k.p.c. w związku z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.).